PRZEGLĄD
ROLNICZY, HANDLOWY I PRZEMYSŁOWY.

Pismo bezpłatne, wychodzące dwa razy na tydzień przy DZIENNIKU WARSZAWSKIM.

N^ER 64.

WARSZAWA.
NIEDZIELA.— d. 2/14 Sierpnia 1853 roku.

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE.

KONWENCJA POCZTOWA
ZAWARTA POMIĘDZY
NAJJAŚNIEJSZYM CESARZEM WSZECH ROSJI
i
Najjaśniejszym Królem Pruskim
24 grudnia 1851 (5 stycznia 1852).
(Dalszy ciąg).

Art. 17. Próbki towarów wtenczas tylko mogą być przesyłane pocztą lekką, gdy waga tych próbek nie przewyższa 3ch łótów Pruskich. Jeżeli próbki przesyłają się w taki sposób, że je dostrzedz można, natenczas pobiera się od wagi do 2ch łótów włącznie; porto pojedyncze, a za wagę przewyższającą 2 łóty, aż do 3ch łótów, porto podwójne. Podawcy życzącemu posłać próbki, podług téj zmniejszonéj taksy, dozwala się przyczepiać do nich list pojedynczy nieprzechodzący wagą łóta, któryto list przy obliczaniu portorji, waży się wraz z próbkami.

Art. 18. Listy o których niezawodnem oddaniu na pocztę, a stosownie do okoliczności i o niezawodnem dostawieniu podług adresu, oddawca chce być zapewnionym, mogą być asekurowane; w takim razie oddawca kładzie na nich wyraz: „Recommandirt".

Od takich listów, które powinny być asekurowane, pobiera się na rzecz Prus porto podług zwyczajnéj taksy listowéj, z dopłatą za asekurację po 2 gr. sr., na rzecz zaś Rosji, pobiera się postanowiona w konwencji niniejszéj opłata portoryjna w dwójnasób.

Jeżeli w Rosji nastąpi zniżenie taksy wewnętrznéj na listy asekurowane, i będzie od nich pobierano mniéj, aniżeli wyż oznaczone porto podwójne, to takowe zniżenie będzie rozciągnięte i do listów asekurowanych, przesyłanych z jednego umawiającego się Państwa do drugiego.

Za posyłkę podpisanych przez odbiorcę rewersów, które powinny być zwracane przez najpierwszą odchodzącą pocztę, nic się nawzajem nie dodaje do portorji.

Art. 19. Korespondencja adresowana z Cesarstwa Rosyjskiego do kantorów pocztowych Pruskich i nawzajem, wyjąwszy posyłki z banderolami, listy asekurowane i ceduły (ob. art. 37), może być oddawana na pocztę niefrankowaną lub frankowaną aż do miejsca przeznaczenia. Frankowanie częściowe nie dozwala się.

II. Do krajów obcych i nawzajem.

Art. 20. Przy obliczaniu i pobieraniu portorji od korespondencji z Rosji, przechodzącéj transito przez kantory pocztowe Pruskie do Państw obcych i nawzajem, należy mieć na uwadze:

a) czy miejsce przeznaczenia téj korespondencji, albo też miejsce, gdzie oddaną została na pocztę, leży w krajach składających związek pocztowy Niemiecki;

b) czy wyż-pomienione miejsca leżą w krajach do związku tego nienależących.

Art. 21. W pierwszym z wymienionych w poprzedzającym artykule przypadków (pod lit. *a*), porto od Rosyjsko-Pruskiéj granicy aż do związkowego miejsca przeznaczenia lub przeciwnie od miejsca związkowego, lub nawzajem od związkowego miejsca wysłania korespondencji do Rosyjsko-Pruskiéj granicy, liczy się po 3 gr. sr., za list pojedynczy. Porto takowe pobierane będzie za całą korespondencję Rosyjską, adresowaną do Wielkiego Księztwa Badeńskiego, Królestwa Bawarskiego, Księztwa Brunświckiego, Królestwa Hanowerskiego, do Księstw: Holsztyńskiego, Meklenburgskiego, Meklenburgsko-Szweryńskiego, Meklenburgsko-Strelickiego, Oldenburgskiego, do Królestw: Saskiego, Würtembergskiego, do kantorów pocztowych Księcia Thurn-Taxis i nawzajem, z jedynem teraz wyłączeniem Księztwa Lippe.

Toż porto pobierane będzie od korespondencji Rosyjskiéj, przesyłanéj częściowo transito przez Prusy do Austrji i nawzajem, jeżeli miejsce przeznaczenia lub oddania korespondencji na pocztę w Austrji, od Pruskiego urzędu pocztowego pogranicznego z Rosją, przez który otrzymuje się lub odsyła pomieniona korespondencja, leży daléj niż o mil 20 Niemieckich. Jeśli odległość ta nie dochodzi mil 20, ale przechodzi mil 10, w takim razie za rzeczoną korespondencję pobierą się po 2 gr. sr., za każdy list pojedynczy.

Wreszcie korespondencja, adresowana z Rosji do Austrji i nawzajem, może być przesyłaną nawet bezpośrednio z urzędów pocztowych Rosyjskich do Austrjackich i nawzajem; lecz w takim razie pozostawia się na korzyść Prus, na zasadzie układu względem związku pocztowego Niemieckiego, opłata portorji związkowéj, ustanowiona za korespondencję, która się zawiera w pakietach pocztowych listowych, odsyłanych do Austrji.

Art. 22. W drugim z wymienionych w art. 20 (pod lit. *b*) przypadków, opłata portoryjna od granicy Rosyjsko-Pruskiéj do tego miejsca, gdzie korespondencja wychodzi z okręgu pocztowego Pruskiego,

lub z obrębu związku pocztowego Niemieckiego do granicy Rosyjsko-Pruskiéj, pobiera się za list pojedynczy, także nie wyżéj nad 3 gr. sr.

Oprócz portorji Pruskich lub związkowych transitowych, Rosja opłacać będzie za wymienioną pod lit. b, korespondencję i tę zarazem portorję, która wedle taks przepisanych w krajach obcych, do tegoż związku należących, lub wedle istniejących układów, liczy się za przesłanie do tego punktu, przez który taż korespondencja odchodzi z Prus lub obrębu związku pocztowego, aż do miejsca jéj przeznaczenia, albo przeciwnie: od miejsca oddania korespondencji na pocztę, aż do punktu, przez który korespondencja ta przechodzi do Prus, lub do obrębu związku pocztowego.

Dla obliczenia i pobierania zagranicznych portorji za korespondencję listową frankowaną, adresowaną z Cesarstwa Rosyjskiego do Państw zagranicznych, równie jak i niezafrankowaną takąż korespondencję, idącą z Państw obcych do Cesarstwa Rosyjskiego, będą ustanowione, na zasadzie przyjętéj w art. 15 progresji, średnio-proporcjonalne opłaty portoryjne, względem wysokości, których odpowiednio do taks istniejących w obcych Państwach, nastąpi porozumienie się pomiędzy obustronnemi zwierzchnościami pocztowemi.

Jeżeli taksa listowa w któremkolwiek z tych Państw obcych, tak się zmieni, że ustanowione średnio-proporcjonalne porto, niebędzie więcéj odpowiadało zmienionéj taksie, to podług obustronnego zgodzenia się, będzie przyjętą inna średnio-proporcjonalna portorja, odpowiednia zmienionym okolicznościom.

Art. 23. Przepisy postanowione: w art. 16, co do obliczania portorji od korespondencji z banderolą i frankowania tejże, w art. 17 co do obliczania portorji od próbek, w art. 18, co do opłat asekuracyjnych, a w art. 34, 35 i 37, co do korespondencji listowéj, któréj nie można było dostawić podług adresu, oraz cedul, wszystkie te przepisy rozciągają się zarówno i do korespondencji listowéj, przesyłanéj z Rosji transito przez Prusy do wszystkich miejsc leżących w obrębie związku pocztowego Niemieckiego i nawzajem.

(Dalszy ciąg nastąpi).

DYREKCJA UBEZPIECZEŃ.

W zastosowaniu się do art. 40 urządzenia szczegółowego zabezpieczeń na życie, wzywa osoby posiadające tego rodzaju ubezpieczenia, aby z uiszczeniem do właściwéj kasy zalegającéj składki pośpieszyły. W przeciwnym bowiem razie, nie tylko liczone będą kary od zaległości artykułem wzmiankowanym przepisane, ale nadto wrazie nieuiszczenia należności do dnia 1 (13) stycznia 1854 r. z obowiązania dyrekcji względem osób zalegających w opłacie co do przyjętych ubezpieczeń ustaną.

Opłacający składkę w kasach powiatowych, otrzymają oddzielne ostrzeżenie od naczelników powiatowych, tym zaś którzy zadeklarowali uiszczać składkę w kasie głównéj ubezpieczeń, dyrekcja wskazuje jaka na nich ciąży zaległość, a mianowicie:

Za świadectwem nr. 16, od ubezpieczeń w sumie rs. 6000, zalega składka w ilosci rs. 77 kop. 12; za świadectwem nr. 18, od ubezpieczeń w sumie rs. 3000, zalega składka w ilości rs. 28 k. 88; za świadectwem nr. 34, 35 i 36, od ubezpieczeń w sumie rs. 4500, zalega składka w ilości rs. 66 k. 45; za świadectwem nr. 46, od ubezpieczeń w sumie rs. 1000, zalega składka w ilości rs. 34 k. 6; za świadectwem nr. 57, od ubezpieczeń w sumie rs. 7000, zalega składka w ilości rs. 108 k. 42; za świadectwem nr. 64, od ubezpieczeń w sumie rs. 1500, zalega składka w ilości rs. 22 k. 60; za świadectwem nr. 73, od ubezpieczeń w sumie rs. 12.000, zalega składka w ilości rs. 279 k. 88; za świadectwem nr. 81, od ubezpieczeń w sumie rs. 1500, zalega składka w ilości rs. 31 k. 35; za świadectwem nr. 82, od ubezpieczeń w sumie rs. 1500, zalega składka w ilości rs. 39 k. 12; za świadectwem nr 85, od ubezpieczeń w sumie rs. 3000, zalega składka w ilości rs. 13 k. 22; za świadectwem nr. 88, od ubezpieczeń w sumie rs. 4500, zalega składka w ilości rs. 35 k. 83; za świadectwem nr. 96, od ubezpieczeń w sumie rs. 1500, zalega składka w ilości rs. 5 k. 82; za świadectwem nr. 105 i 106, od ubezpieczeń w sumie rs. 10,000, zalega składka w ilości rs. 375 k. 36; za świadectwem nr. 111 i 131, od ubezpieczeń w sumie rs. 2400, zalega składka w ilości rs. 74 k. 32; za świadectwem nr. 117, od ubezpieczeń w sumie rs. 3000, zalega składka w ilości rs. 75 k. 96; za świadectwem nr. 120, od ubezpieczeń w sumie rs. 1000, zalega składka w ilości rs. 12 k. 95; za świadectwem nr. 121, od ubezpieczeń w sumie rs. 1000, zalega składka w ilości rs. 7 k. 75½; za świadectwem nr. 125, od ubezpieczeń w sumie rs. 2000, zalega składka w ilości rs. 78 k. 49½; za świadectwem nr. 152, od ubezpieczeń w sumie rs. 1500, zalega składka w ilości rs. 49 k. 97; za świadectwem nr. 164, od ubezpieczeń w sumie rs. 1500, zalega składka w ilości rs. 40 k. 15; za świadectwem nr. 167, od ubezpieczeń w sumie rs. 3000, zalega składka w ilości rs. 42 k. 59; za świadectwem nr. 184, od ubezpieczeń w sumie rs. 2000, zalega składka w ilości rs. 22 k. 40; za świadectwem nr. 197, od ubezpieczeń rs. 6000, zalega składka w ilości rs. 174 k. 84; za świadectwem nr. 200, od ubezpieczeń w sumie rs. 300, zalega składka w ilości rs. 2 k. 44; za świadectwem nr. 221, od ubezpieczeń w sumie rs. 3000, zalega składka w ilości rs. 14 k. 66; za świadectwem nr. 225, od ubezpieczeń w sumie rs. 2000, zalega składka w ilości rs. 18 k. 76½.

Warszawa dnia 18 (30) lipca 1853 roku.

Prezes, radca tajny, w zas. radca dworu *Łuszczewski.*

Naczelnik kancelarji, radca honorowy, *Łempicki.*

Łatwe i tanie sposoby wyżywienia się, wrazie wysokich cen pokarmów.

Zebrał i spisał J. N. Kurowski.

DODATEK.

O przechowywaniu zboża i mąki na przypadek drożyzny lub głodu.

(Dalszy ciąg).

Gdy jest drożyzna, producent zyskuje więcéj na konsumencie, ale wtedy przekupnik, dla powiększenia swego zysku do zboża mięsza poślady, stokłosę i t. p. i gorsze za drogie jak za tanie przedaje mu pieniądze. Gdy zaś mąka należycie w pakach utasowana pochodzić będzie z dobrego ziarna, a takiemi musi być, inaczéj prędzéj się psuje, miałby konsument choć tyle korzyści, że kiedy mu drogo żyć konieczność nakazuje, niechże przynajmniéj chleb i kluski z dobrego ma zboża. Oprócz téj korzyści, niefałszowania mąki, byłaby i ta, że cena jéj więcéjby się tém ustaliła, że nagromadzone zapasy, osobliwie w ręku przekupników woba-

wie zepsucia się, zbywaćby prędzéj musieli, mniejby też naprężonych żądali cen.

Z wyłuszczenia tego, cel nasz jest jasny, chcemy podać środek zabezpieczenia producentom zysku pewnego, ochronić konsumenta od lichwiarzy zbożowych i przez nagromadzenie zapasów, lepiéj przechowywać się dających jak zboże, ochronić ludność od głodu.

Dopuśćmy, że jeden człowiek w przecięciu potrzebuje dziennie 2 funty mąki, która mocno ubita, zajmie przestrzeń 0,04 jednéj stopy kubicznéj, do przechowania więc zapasu mąki dla 100 ludzi, przez cały rok potrzeba tylko 1460 stóp kubicznych i mąka ta mieścić się może w 54 pakach, które razem zajmą około 27 stóp kubicznych.

Wszczelnie zbitych pakach od wpływu powietrza i wilgoci ochroniona mąka, może bez dalszego doglądania w suchéj piwnicy jak najdłużéj i najlepiéj przechować się.

Pytanie tylko czy można mąkę ze zwyczajnych młynów, bez zepsucia się, dłuższy czas przechować? Na to odpowiemy: że nim sztuczne młyny zostały wynalezione, wydawały młyny mąkę, która po kilka dziesiątek lat miała, że to zaś wyszło z używania, nie jest jeszcze dowodem jakoby to być niemogło. Gdy młyny parne i sztuczne amerykańskie zostały zaprowadzone, powszechnie utrzymywano, że z nich tylko pochodzi mąka, która w najdłuższe lata przechowuje się bez uszkodzenia i w téj dobréj wierze handlowano bez ścisłego dochodzenia czyli dobra, czyli stęchła dostawała się konsumentom. Wkrótce atoli przekonano się, że i amerykańska i kanadska mąka do Anglji przywieziona była stęchła. Amerykanie przeczyli temu, atoli sądownie zostali przekonani i do zabrania mąki zmuszeni. Wszelako trwają jeszcze w tym przesądzie, choć Anglicy od nich mąki brać niechcą.

Pewność w zachowaniu mąki od zepsucia pochodzi od sposobu mielenia zboża i od mocnego ubijania mąki w pakach. Dr. Vogel powiada w swojém dziele (a) że mąka przechować się daje 40 i więcéj lat, na poparcie tego przytacza on, że dla uratowania Saskich górników w Kruszcogórach (Erzgebirge) od głodu, dano im dwie beczek mąki, która od roku 1773 w magazynie remanentem pozostawały. Mąkę tę, gdy zdjęto obręcze i beczki rozbito, rąbali i rozbijali siekierą, tak bowiem była mocno ubita, po uczynionéj próbie pomimo, że 44 lat miała, była zupełnie świeża i na pokarm dla ludzi przydatna; chociaż niepochodziła pewnie ani z młynu parnego, ani amerykańskiego, których jak wiadomo w roku 1773 nigdzie jeszcze nie było. Widoczną jest więc rzeczą, że warunkiem głównym zakonserwowania mąki jest dobre jéj upakowanie.

(*Dokończenie nastąpi*).

(a) Von der Theuerung im Jahre 1814, 8 Leipzig.

O LASACH

BIAŁÉJ RUSI.

(Dalszy ciąg).

Rzadko widzieć można piękną budowę mieszkań obywateli ziemskich, niewiele też i kościołów takich, gdzieby można było dojrzeć gust budowniczego lub hojny nakład możnego fundatora i ten krajobraz posępny zmienia się nieco w dawnych Inflantach polskich, oraz w powiecie Lepelskim, gdzie większa liczba zamożniejszéj szlachty. Lecz za to poezja tutejszego ludu wzniosła się nad inne zamożniejsze kraje. Ile tu obrzędów, zwyczajów, przesądów, skazek i pieśni, osnutych na wypadkach historycznych tutejszego kraju i pod upstrzeniem fantazji ludu, kryjących moralność, zachętę do cnoty i naganę złego. To też Jan Barszczewski, Franciszek Rysiński i Jan Mańkowski mieli niewyczerpane źródło do swych skazek i poematów Białoruskich (a).

Handel leśny stanowi jedno z najważniejszych źródeł bogactwa gubernji Witebskiéj. Drzewo w kłocach krąglakowych i belkach spławia się rz. Dźwiną do Rygi, zkąd odpływa za granicę. Są tu także liczne smolarnie, z których produkt zbywa się na miejscu, oraz w sąsiedniej gubernji Pskowskiéj. Oprócz tego miód w powiatach Wieliżskim i Surażskim, oraz Połockim, len zaś, pieńka i zboże w powiatach: Lepelskim, Dynaburgskim (b), Rzeżyckim i Lucyńskim są przedmiotem handlu zagranicznego. Ważniejsze przystanie są w Połocku, Krasławiu (c) i Witebsku.

(a) Oprócz tych trzech mężów Białoruś miała kilku innych poetów i literatów jako to: Franciszek *Bohomolec* jezuita, autor komedji i djalogów; *Muśnicki* jezuita, autor poematu *Połtawa*; *Mihanowicz* jezuita, tłomacz tragedji Eurypidesa *Orestes*; Franc. Djonizy *Kniaźnin* panegirysta na dworze ks. Adama Czart. i poeta. Z nowoczesnych: hr. Michał *Borch*, hr. Adam *Plater*, T. *Łada Zabłocki*, *Bujnicki* i t. d.

(b) *Dynaburg* albo *Dyneburg* po łotewsku *Nauienes Pilli* twierdza na prawym brzegu Dźwiny, pierwiastkowo przez rycerzy mieczowych Inflantskich o $2^1/_4$ mile wyżéj teraźniejszego miasta zbudowana. W r. 1559 mistrz zakonu Gotard Kettler, odstąpił ją Zygmuntowi Augustowi królowi Polskiemu, a za czasów Stefana Batorego na nowem miejscu, gdzie dziś Dynaburg stoi, zamek był wzniesionym i miasto przeniesiono. Po traktacie Oliwskim r. 1660 Dynaburg wyniesiony był na stolicę księztwa i województwa Inflantskiego. Po odpadnięciu Inflant do Rosji r. 1772, szlachta odbywała 1789 r. sejmiki województwa Inflantskiego w Kurlandji, na lewym brzegu Dźwiny naprzeciw Dynaburga należące, która do tego miasta wprzód należała. Obecnie twierdza Dynaburgska wyrestaurowana i obwarowana podług nowego planu. W powiecie Dynaburgskim jest majętność *Prele* dziedzictwo Borchow z pięknym pałacem, w którym znajduje się szacowny księgozbiór, oraz rzadkie rękopisma tyczące się historji Polski i Inflant. Hr. Borch opisał żywot św. Eufrozyny księżniczki Połockiéj.

(c) *Krasław* lub *Krasławek* dawniéj z białoruska zwany *Krasnołuka* to jest piękna łąka lub zatoka, majętność hr. Platerów, leży na pograniczu dawnéj Białorusi czyli powiatu Dryßieńskiego, w teraźniejszym powiecie Dynaburgskim. Lichą tę pierwiastkowie osadę Konstanty Ludwik Plater wojewoda Mścisławski, potém kasztelan Trocki, wzniósł na stopień miasta. Istniały tu fabryki kobierców, aksamitów, adamaszku, perkalów, sukna, kart polskich, broni i wyrobów złotniczych, które sprzedawano na jarmarkach miejscowych i wywożono do sąsiednich województw i do Rosji. Tu także Plater założył w przeznaczonym na ten cel gmachu bibljotekę, która do 20,000 tomów różnych dzieł zawierała. Obecnie w tém gmachu istnieje szkoła powiatowa. Miasto co do fabryk i handlu upadło, jednak ludność jego teraz jeszcze wynosi przeszło 4,000 mieszkańców. Jest tu zakład wód mineralnych.

W powiecie także Dynaburgskim jest wieś *Liksna* przy ujściu Liksienki do Dźwiny. W XIV wieku przebywali tu komturowie Dynaburgscy, a uważając działania i sprawy Litwinów, donosili o nich swoim mistrzom. Podczas wojny o Inflanty ze Szwecją, pod tą wsią r. 1626 pobity został Horn jenerał Szwedzki przez Aleksandra Gąsiewskiego, wojewodę Smoleńskiego. Liksna obecnie należy do Zybergów połączonych z familją Platerów.

To wiorst 233 od Witebska

Ze zwierząt łownych w lasach gubernji Witebskiéj znajdują się: sarna, borsuk, zając i wiewiórka. Z drapieżnych: niedźwiedź, wilk, lis, żbik i kuna.

(*Dalszy ciąg nastąpi*).

WYCHÓW, PIELĘGNOWANIE i CHODZENIE OKOŁO ZWIERZĄT DOMOWYCH.

A. *Ogólne uwagi nad wychowem i utrzymywaniem zwierząt domowych.*

(Dalszy ciąg)

5. *Maść Popielata.*

Myszkowata: sierć na łbie i kończynach członków prawie czarną jest, na reszcie ciała barwy myszy domowéj;

ciemno-myszkowata;

jasno-myszkowata: łeb i kończyny członków popielato ciemne.

6. *Czarna.*

Kruczo-kara: czysto czarna z połyskiem czarnego atłasu.

kara: czysto czarna bez połysku;

brudno-kara: maść ta wpada w rudawą.

bb. Maść mięszana.

Siwo-jabłkowita: sierć biała mięszana z siercią czarną, która mniéj więcéj panuje nad pierwszą. Im ogon i grzywa są bielsze, tém koń piękniejszy (co do maści). Rozmaite odcienia, rozmaite i stosowne przybierają miana. U wielu z tych maści mięszanie to sprawia rozliczne, oku przyjemne odcienia, szczególniéj przy krzyżu, gdzie się wyraźnie jabłkowitémi plamami odznacza.

Dereszowata: gdzie sierć biała, czarna i rudawa pomięszane.

Szpakowata: gdzie maść przebija w różowe, buraczkowe.

Srokata: gdy plamy białe rozległe na czarnem tle lub przeciwnie.

Tarantowata: jeżeli te plamki nie przechodzą w ogóle wielkości dłoni; sroki i taranty mogą być rozmaitych maści, biało-kasztanowate, gniado bułane i t. d.

cc. Odmiany (a).

Pod wyrazem odmiany, rozumiemy przemianę koloru pierwotnego w biały. Wielu kocha się w takich odmianach, inni znowu nie lubią ich: najchętniéj zaprzągają konie bez żadnych odmian. Odmiany mogą być bardzo użyteczne do poznawania tych samych koni. Zwykle znajdują się na łbie lub na nogach. Biała taka plama na pośrodku czoła nazywa się gwiazdką lub gwiazdą. Jeżeli na samym środku czoła się rozpościera, wtedy jest regularną; jeżeli się zaś rozciąga na bok, nieregularną się staje. Jeżeli gwiazda nie jest czysto biała, lecz i sierć głównéj maści się tamże błąka, mianują taką odmianę: gwiazdą mięszaną, a jeżeli środek jéj zapełniony ciemną siercią, przybiera nazwę obrączki.

(*Dalszy ciąg nastąpi*).

(a) Odmiany te są skutkiem pewnéj, nienaturalnéj zmiany w organizacji skóry, a którą to słabość naturaliści i lekarze znają pod nazwą: albina, indywidua zaś, ulegające téj słabości, albinosami zowią. Koń siwy, królik biały, myszy białe, kruki białe, również jak i ludzie porcelanowo-biali, są tego przykładami. Czasem ta dezorganizacja na małych cząstkach skóry się ogranicza. Przyp. Tłóm.

Srednie ceny żywności na targach Warszawy i Pragi.

Dnia 31 lipca (12 sierpnia) 1853 r.

	Od rs.	Od kop.	Do rs.	Do kop.		Od rs.	Od kop.	Do rs.	Do kop.
Zyta czetwert	6	22			Słomy pud	—	$13\frac{1}{2}$	—	—
Pszenicy „	9	$5\frac{1}{2}$			Siana fura 1-konna	2	70	4	95
Grochu polnego	7	$22\frac{1}{2}$			„ „ 2-konna	4	20	7	50
„ cukrowego	7	95			Słomy fura zwycz.	1	50	2	70
Fasoli	9	$74\frac{1}{4}$			Drzewa sosn. sążeń	8	65	—	—
Gryki	5	$27\frac{1}{2}$			Wół dobry	40	—	47	—
Jęczmienia	4	95			„ średni	33	—	39	—
Owsa	4	$9\frac{1}{2}$			„ lichy	21	—	32	—
Mąki pszen. przedniéj	11	10			Ciele	—	—	—	—
„ ordynarnéj	8	$9\frac{1}{2}$			Baran	2	7	—	—
„ żytnéj pytlowéj	5	95			Wieprz dobry	16	—	29	—
„ gryczanéj	6	86			„ sredni	12	—	15	—
Kaszy jaglanéj	10	$51\frac{1}{2}$			„ lichy	10	—	11	—
„ gryczanéj zw.	8	$61\frac{1}{2}$			Masła pud	6	80	—	—
„ drobnéj	15	52			Słoniny „	4	60	—	—
„ jęczm. perł.	15	22			Kartofli czetwert	2	64	—	—
„ „ ordyn.	7	11			Okowity wiadro	3	3	—	—
Siana pud	—	$27\frac{1}{2}$			Szumówki wiadro	1	$81\frac{1}{2}$	—	—

Sprowadzono w dniu 12 sierpnia r. b. z Cesarstwa Rossyjskiego przez tutejszych kupców: wołów sztuk 771, z różnych miejsc Królestwa 25, ogółem wołów sztuk 796, wieprzy 333, cieląt —, baranów 514, z tych zakupili rzeźnicy tutejsi na konsumcję mieszkańców: wołów sztuk 475, wieprzy 240, barany wszystkie.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

Dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1853 roku.	ŻĄDAJĄ Rs	ŻĄDAJĄ kop	DAJĄ Rs.	DAJĄ kop
1. WEXLE.				
Amsterdam 250 zł. H. . . . 2 M.	—	—	—	—
Berlin 100 talarów . . . 2 M.	91	80	—	—
Gdańsk 100 talarów . . . 2 M.	91	65	—	—
Hamburg 300 b. m. k. . . . 2 M.	139	80	—	—
Londyn 1 funt sterl. . . . 3 M.	6	$16\frac{1}{2}$	—	—
Moskwa 100 rub. sr. . . . 1 M.	99	66	—	—
Petersburg 100 rub sr. . . . 1 M.	99	75	—	—
Paryż 300 franków . . . 2 M.	74	10	—	—
Wiedeń 150 złr. . . . 2 M.	86	40	—	—
Wrocław 100 talarów . . . 2 M.	91	65	—	—
2. MONETY.				
Pół-Imperjały	—	—	5	15
Holenderskie dukaty nowe	—	—	2	95
3. PAPIERY.				
Obligi Skarbowe 4-proc. za 100 rs. oprócz kuponu	89	79	89	30
Listy zastawne białe, daw. opr. kup. (*) za 100 zł.	—	—	—	—
„ „ nowe	14	71	14	69
Obligacje Udziałowe na 300 zł.	—	—	—	—
„ „ Serje wylosowane	—	—	—	—
Obligacje cząstkowe na 500 zł. oprócz kuponu	—	—	—	—
Certyfikaty Banku lit. A na 300 zł.	—	—	—	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za 100 zł.	6	—	5	$77\frac{1}{2}$

Wartość Kuponu od Listów zastawnych kop. $8\frac{1}{3}$.

KURS GIEŁDY BERLINSKIEJ.

Dnia 10 Sierpnia 1853 r. — PAPIERY.	żądają	płacą
Rossyjsko-Angielska Pożyczka $4\frac{1}{2}$-proc.	$101\frac{1}{2}$	—
Polskie Obligacje Skarbu 4-proc.	$91\frac{1}{4}$	$90\frac{1}{2}$
Certyfikaty B. P. na Oblig. cząst. lit. A. 300 zł. 5-proc.	—	98
lit. B. 200	$23\frac{1}{2}$	22
Polskie Listy Zastawne	—	—
„ „ „ nowe	—	95
„ Obligacje Udziałowe 500 złotowe	$92\frac{1}{4}$	—
„ „ 300-złotowe	—	—

W Drukarni J. Ungera. — Wolno drukować, — W Warszawie dnia 1 (13) sierpnia) 1853 r. — Cenzor. F. Sobieszczański.